

Sygn. akt VII U 395/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Grażyna Cichosz

Protokolant sekretarz sądowy Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 09 maja 2016 roku w Lublinie

sprawy K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 01 marca 2011 roku znak:(...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VII U 395/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 marca 2011 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 2 i art. 68 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.) stwierdził, że K. K. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej podlega od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 30 grudnia 2009 r. ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Organ rentowy wskazał, że K. K. nie dokonał zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i zdrowotnego z tytułu prowadzonej przez siebie pozarolniczej działalności gospodarczej. Podlegał wprawdzie od dnia 12 listopada 1998 r. ubezpieczeniu społecznemu rolników, jednakże z uwagi na prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej nie spełniał warunków niezbędnych do objęcia go tym ubezpieczeniem (decyzja akta ZUS).

K. K. złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia odwołania od powyższej decyzji. Argumentował, iż decyzja została wysłana na nieaktualny adres. Do wniosku załączył odwołanie od decyzji z dnia 1 marca 2011 r. domagając się jej uchylenia. (odwołanie k. 8-9).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego odrzucenie. Zakład powołał się na fakt, że decyzja została doręczona skarżącemu w trybie art. 44 kpa. Odwołanie od decyzji z dnia 1 marca 2011 r. zostało wniesione w dniu 20 października 2011 r., a więc ze znacznym uchybieniem terminu (odpowiedź na odwołanie k. 12-13).

Decyzją z dnia 25 listopada 2011 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie art. 83 ust. 1 i art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, postanowił w całości umorzyć postępowanie w sprawie wznowienia postępowania w przedmiocie ustalenia K. K. obowiązku ubezpieczeń z tytułu

prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. W uzasadnieniu wskazano, że zgodnie z art. 145 § 1 kpa postępowanie wznawia się w sprawie zakończonej ostateczną decyzją, zaś decyzja z dnia 1 marca 2011 r. nie spełnia tego kryterium z uwagi na jej zaskarżenie odwołaniem (decyzja akta ZUS).

W odwołaniu od powyższej decyzji K. K. domagał się jej uchylenia i zobowiązania ZUS do rozpoznania złożonego wniosku o wznowienie postępowania. Podał, że do rozpoznania przez Sąd odwołania od decyzji z dnia 1 marca 2011 r. konieczne jest wcześniejsze pozytywne rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia tego odwołania. W przypadku gdyby rozstrzygnięcie było negatywne wznowienie postępowania pozostanie jedyną możliwością do wzruszenia tej decyzji (odwołanie k. 26-27).

W odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 25 listopada 2011 r. organ rentowy domagał się jego oddalenia, powtarzając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 28-29).

Sąd Okręgowy rozpoznając odwołanie wnioskodawcy wyrokiem z dnia 18 września 2012 roku odrzucił odwołanie od decyzji z dnia 1 marca 2011 roku i oddalił odwołanie od decyzji z dnia 25 listopada 2011 roku.

Od tego wyroku i postanowienia zażalenie i apelację wniósł wnioskodawca, zaskarżając wyrok w całości. Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny uznał zażalenie i apelację za zasadne, i wyrokiem z dnia 23 stycznia 2013 roku uchylił zaskarżony wyrok i postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny wskazał, iż przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy przeprowadzi prawidłowe postępowanie w celu ustalenia, czy odwołanie wnioskodawcy zostało wniesione w terminie. Nadto wskazał, że jeżeli Sąd Okręgowy uzna, że odwołanie nie powinno być odrzucone z uwagi na szczególne okoliczności i należy przeprowadzić postępowanie co do istoty sprawy.

Istotą sprawy było ustalenie, czy wnioskodawca podlegający ubezpieczeniu społecznemu rolników i opłacający składki z tytułu tego ubezpieczenia mógł po podjęciu działalności gospodarczej pozostać w ubezpieczeniu społecznym rolników. Tej kwestii dotyczyła decyzja Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 7 czerwca 2011 roku stwierdzająca ustanie ubezpieczenia wnioskodawcy w zakresie ubezpieczenia społecznego rolników wypadkowego, chorobowego, macierzyńskiego i emerytalno-rentowego od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 30 grudnia 2009 roku. Od tej decyzji wnioskodawca wniósł odwołanie do Sądu Okręgowego w Lublinie.

Sąd Apelacyjny wskazał, że sprawa dotycząca ustania ubezpieczenia społecznego rolników ma istotne znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy niniejszej. Z chwilą wpływu do Sądu Okręgowego odwołania od decyzji Prezesa KRUS z dnia 7 czerwca 2011 roku obowiązkiem Sądu Okręgowego było rozpoznanie w pierwszej kolejności tej sprawy, ewentualnie zarządzenie połączenia obydwu spraw celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy winien rozważyć możliwość zawieszenia sprawy niniejszej do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy odwołania od decyzji Prezesa KRUS ewentualnie połączy obie sprawy celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia. Po ustaleniu zakresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników przez wnioskodawcę Sąd Okręgowy rozstrzygnie na podstawie przepisów art.13 pkt.4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. Nr 205 z 2009 roku, poz.1585) czy wnioskodawca podlega temu ubezpieczeniu.

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd Apelacyjny uznał, że wydanie orzeczenia w sprawie odwołania od decyzji z dnia 25 listopada 2011 roku jest przedwczesne z uwagi na nierozstrzygnięcie sprawy odwołania od decyzji z dnia 1 marca 2011 roku.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy stosując się do wytycznych Sądu Apelacyjnego postanowieniem z dnia 20 marca 2013 roku zawiesił postępowanie do czasu rozpoznania sprawy z odwołania wnioskodawcy od decyzji Prezesa KRUS z dnia 7 czerwca 2011 roku.

Po prawomocnym rozpoznaniu odwołania od decyzji Prezesa KRUS Sąd podjął postępowanie w sprawie i ustalił co następuje:

Przed wszystkim odnosząc się do wniosku o przywrócenie terminu do złożenia odwołania należy za Sądem Apelacyjnym wskazać, iż organ rentowy zaniedbał obowiązek ustalenia prawidłowego adresu wnioskodawcy i decyzją z dnia 1 marca 2011 roku przesłał na dawno nieaktualny adres. Przy czym należy uznać, że wnioskodawca nie miał obowiązku zgłaszać nowego adres do korespondencji do ewidencji działalności gospodarczej gdyż zakończył jej prowadzenie we wrześniu 2009 roku i nie ciążyły na nim żadne obowiązki związane ze wskazywaniem ZUS aktualnego adresu. Decyzja z dnia 1 marca 2011 roku była pierwszym tego typu aktem wydanym przez organ rentowy wobec wnioskodawcy, a wnioskodawca nie był wcześniej stroną postępowania administracyjnego i nie był zatem zobowiązany do wskazywania miejsca pobytu. W tych okolicznościach nie może być mowy o uchybieniu terminu do złożenia odwołania.

Odwołanie wnioskodawcy wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od decyzji z dnia 1 marca 2011 roku wpłynęło do organu rentowego w dniu 20 października 2011 roku. Zawiera ono informację, że wnioskodawca o treści decyzji dowiedział się w związku z toczącą się przed Sądem Okręgowym sprawą z jego odwołania od decyzji Prezesa KRUS. W tych okolicznościach należy uznać, że odwołanie zostało wniesione w terminie. Skoro decyzja nie została doręczona w sposób prawidłowy, to tym samym wnioskodawca nie został pouczony o terminie i trybie wniesienia odwołania.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy przywracając termin do wniesienia odwołania rozpoznał merytorycznie złożone w sprawie odwołanie, którego przedmiotem było ustalenie, czy wnioskodawca podlegający ubezpieczeniu społecznemu rolników i opłacający składki z tytułu tego ubezpieczenia mógł prowadząc działalność gospodarczą pozostać w ubezpieczeniu społecznym rolników. Tej kwestii dotyczyła decyzja Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 7 czerwca 2011 roku stwierdzająca ustanie ubezpieczenia wnioskodawcy w zakresie ubezpieczenia społecznego rolników od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 30 grudnia 2009 roku.

Sąd Okręgowy ustalił, że od dnia 12 listopada 1998r. wnioskodawca podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników (informacja KRUS akta ZUS). W dniu 15 października 1998 r. w prowadzonej przez Urząd Miejski w L. ewidencji działalności gospodarczej dokonano wpisu pozarolniczej działalności gospodarczej prowadzonej przez K. K.. Wnioskodawca zgłosił powyższy fakt w (...) Urzędzie Skarbowym w L. (zaświadczenie i pisma akta ZUS). Z tytułu jej prowadzenia nie dokonał zgłoszenia do ZUS jako płatnik składek ani jako osoba ubezpieczona (niesporne).

Decyzją z dnia 27 marca 2000 r. stwierdzono, że z tytułu wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej K. K. podlega od dnia 23 października 1998 r. ubezpieczeniu społecznemu (akta ZUS).

Formą opodatkowania działalności prowadzonej przez skarżącego był zryczałtowany podatek dochodowy. Za lata 1998 – 1999 w zeznaniu na druku (...) wykazał przychody, w roku 2000 na drukach(...)wykazał przychody oraz za lata 2001-2008 na druku (...) wykazał przychody z tytułu jej prowadzenia. W roku 2009 na druku (...) nie wykazał przychodów (informacja k. 8 tom I akt ZUS). Działalność gospodarcza polegała na wykonywaniu kontroli biletów w autobusach MPK Faktycznie była wykonywana do końca 2007 r. Od 2007 r. do 2009 r. W dniu 31 grudnia 2009 r. pozarolnicza działalność gospodarcza prowadzona przez wnioskodawcę została wykreślona z prowadzonej przez Urząd Miejski w L. ewidencji.

Skarżący poinformował o wyrejestrowaniu prowadzonej przez siebie pozarolniczej działalności gospodarczej Urząd Skarbowy i KRUS. Nie informował o tym fakcie ZUS.

W dniu 7 czerwca 2011 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 30 grudnia 2009 r. w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego, macierzyńskiego i emerytalno-rentowego. K. K. odwołał się od powyższej decyzji. Sąd Okręgowy rozpoznając odwołanie wnioskodawcy od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego uznał, iż

zgodnie z art. 7 ust. 1 i art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2008 r., Nr 50, poz. 291 ze zm.), rolniczym ubezpieczeniem wypadkowemu, chorobowemu i macierzyńskiemu oraz emerytalno – rentowemu podlega tylko taka osoba, która nie podlega innym ubezpieczeniom społecznym. Podleganie innym ubezpieczeniom społecznym, np. z tytułu wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej, wyklucza zatem możliwość objęcia rolniczym ubezpieczeniem społecznym. Identyczne zastrzeżenia w obu przypadkach ustawa zawierała w dniu wejścia w życie (por. art. 7 ust. 1 i art. 16 ust. 3 ustawy ogłoszonej w Dz.U. z 1991 r., Nr 7, poz. 24).

W przypadku wnioskodawcy tytuł do objęcia go rolniczym ubezpieczeniem społecznym powstał z dniem 12 listopada 1998 r., tj. z datą nabycia przez niego własności gospodarstwa rolnego. Istniał już wówczas jednak tytuł do objęcia go ubezpieczeniem społecznym w ZUS – z tytułu wpisanej do ewidencji w dniu 15 października 1998 r. pozarolniczej działalności gospodarczej, której wykonywanie wnioskodawca rozpoczął z dniem 19 października 1998 r.

W myśl art. 1 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 3 ust. 1 obowiązującej wówczas w tym zakresie ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (tekst jednolity Dz.U. z 1989 r., Nr 46, poz. 250 ze zm. – w wersji obowiązującej do dnia 31 grudnia 1998 r.) obowiązek ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej powstawał z dniem rozpoczęcia prowadzenia tej działalności. Z mocy ustawy K. K. został więc od dnia 19 października 1998 r. objęty ubezpieczeniem z tytułu wykonywanej przez siebie działalności – bez konieczności wydania jakiegokolwiek decyzji w tym zakresie. Cytowana ustawa wprowadzała zasadę pierwszeństwa obowiązku ubezpieczenia z tytułu prowadzenia określonej w niej działalności w stosunku do ubezpieczenia społecznego rolników – w przypadku równoczesnego spełnienia warunków do objęcia każdym z systemów ubezpieczeń (art. 2 ust. 2 ustawy w wersji obowiązującej do dnia 31 grudnia 1998 r.) i od zasady tej nie zostały przewidziane żadne wyjątki. Oznaczało to, że osoba prowadząca równocześnie działalność gospodarczą i rolniczą podlegała ubezpieczeniu z tytułu wykonywania działalności gospodarczej – niezależnie od swoich deklaracji w tym zakresie, a nawet niezależnie od tego, który z tytułów ubezpieczenia powstał wcześniej. Powyższego nie zmieniło wprowadzenie z dniem 1 stycznia 1997 r. do ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników art. 5a – na podstawie ustawy z dnia 12 września 1996 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 1996 r., Nr 124, poz. 585 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem – w wersji wówczas obowiązującej – rolnik lub domownik, który podlegając ubezpieczeniu w pełnym zakresie z mocy ustawy, nieprzerwanie co najmniej 1 rok, podejmuje pozarolniczą działalność gospodarczą nie będąc pracownikiem i nie pozostając w stosunku służbowym, podlega nadal temu ubezpieczeniu. Innemu ubezpieczeniu społecznemu rolnik podlegać mógł po złożeniu stosownego oświadczenia, o ile spełniał przesłanki do objęcia tym innym ubezpieczeniem. Wprowadzenie zacytowanego przepisu nie zmieniło zasady pierwszeństwa ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej przed ubezpieczeniem z tytułu prowadzenia działalności rolniczej. Prawo wyboru rolniczego reżimu ubezpieczeń służyło jedynie osobom (rolnikom lub domownikom), które przed podjęciem działalności gospodarczej nieprzerwanie przez okres co najmniej jednego roku podlegały z mocy ustawy rolniczemu ubezpieczeniu społecznemu w pełnym zakresie (w brzmieniu obowiązującym do dnia 2 maja 2004 r., potem ten okres został jeszcze wydłużony do 3 lat). Wnioskodawca od dnia 19 października 1998 r. z mocy ustawy podlegał ubezpieczeniu społecznemu z tytułu wykonywanej przez siebie działalności, a przed tą datą w ogóle nie podlegał ubezpieczeniom społecznym rolników. Zatem wnioskodawca nie mógł skorzystać z instytucji wprowadzonej w art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, ponieważ nie był objęty zakresem podmiotowym tej regulacji. Rozpoznając odwołanie od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Sąd Okręgowy wskazał, że wnioskodawca nie mógł być objęty ubezpieczeniem społecznym rolników jako domownik rolnika przez okres, który uprawniałby go do skorzystania z dobrodziejstwa instytucji regulowanej w art. 5a ustawy.

Apelacja od wyroku uznającego nie podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników przez wnioskodawcę zostało uznana przez Sąd Apelacyjny jako całkowicie bezzasadna i nie zasługująca na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny nie dopatrywał się naruszenia przez Sąd I instancji, rozpoznający odwołanie od decyzji Prezesa KRUS, przepisów postępowania. Sąd Apelacyjny wskazał, że istotą sprawy było ustalenie, czy wnioskodawca, który rozpoczął pozarolniczą działalność gospodarczą zgłoszoną do ewidencji w dniu 19 października 1998 roku natomiast w dniu 12 listopada 1998 roku stał się właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni powyżej 1 ha przeliczeniowego,

mógł skorzystać z prawa wyboru ubezpieczenia społecznego rolników. Sąd Apelacyjny w pełni podzielił ustalenia faktyczne, że wnioskodawca, który w dniu 19 października 1998 roku rozpoczął prowadzenie działalności i prowadził ją na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, w dniu 12 listopada 1998 roku w drodze umowy darowizny nabył gospodarstwo rolne i następnie w dniu 29 stycznia 1999 roku zgłosił wniosek o objęcie ubezpieczeniem społecznym rolników nie mógł skorzystać z prawa wyboru ubezpieczenia społecznego rolników. Sąd Apelacyjny wskazał, że zgodnie z obowiązującymi w dniu podjęcia przez wnioskodawcę działalności gospodarczej przepisami art. 1 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (tekst jednolity Dz.U. z 1989 r., Nr 46, poz. 250 ze zm. – w wersji obowiązującej do dnia 31 grudnia 1998 r.) obowiązek ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej powstawał z dniem rozpoczęcia prowadzenia tej działalności. Podobną regulację zawiera przepis art. 13 ustawy o z dnia 13 października 1998 roku systemie ubezpieczeń społecznych obowiązującej od dnia 1 stycznia 1999 roku - osoby prowadzące działalność pozarolniczą obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności. Obowiązek ubezpieczenia społecznego zarówno rolniczego jak i w ogólnym systemie ubezpieczeń społecznych, w tym osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, powstaje z mocy prawa w przypadku zaistnienia warunków do objęcia ubezpieczeniem. Obowiązek ubezpieczenia powstaje z mocy ustawy z dniem rozpoczęcia działalności stanowiącej tytułu ubezpieczenia, od dnia 19 października 1998 roku wnioskodawca z mocy prawa podlegał ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej.

Dalej Sąd Apelacyjny wskazał, że obowiązujący od 1 stycznia 1997 roku przepis art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników stanowi, że rolnik lub domownik, który podlegając ubezpieczeniu w pełnym zakresie z mocy ustawy, nieprzerwanie co najmniej 1 rok podejmuje pozarolniczą działalność gospodarczą nie będąc pracownikiem i nie pozostając w stosunku służbowym, podlega nadal temu ubezpieczeniu. Przepis nie zawiera bezwzględnego obowiązku podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników rolnika lub domownika, który podejmuje prowadzenie działalności gospodarczej, lecz pozostawia do wyboru rolnika system ubezpieczenia. ***Możliwości skorzystania z rolniczego ubezpieczenia społecznego ma rolnik podejmujący działalność gospodarczą. Musi to być osoba, która przed podjęciem działalności gospodarczej była rolnikiem w rozumieniu art. 6 pkt. 3 ustawy, a więc prowadziła działalność rolniczą jako posiadacz gospodarstwa rolnego.*** Ponadto musiała w pełnym zakresie podlegać ubezpieczeniu społecznemu rolników, to znaczy nie mogła być wyłączona z ubezpieczenia jako osoba podlegająca innemu ubezpieczeniu społecznemu albo mająca ustalone prawo do emerytury lub renty, przy czym ubezpieczenie to nie mogło trwać krócej niż jeden rok. Przepis daje takiemu rolnikowi prawo do kontynuowania powstałego przed podjęciem działalności gospodarczej rolniczego ubezpieczenia społecznego. Wnioskodawca nie spełnił określonych w przepisie warunków. Podjął bowiem prowadzenie działalności gospodarczej w okresie, kiedy nie spełniał warunków do objęcia ubezpieczeniem społecznym rolników, ponieważ gospodarstwo rolne nabył w trakcie prowadzenia działalności pozarolniczej. Przepis art. 5a nie uprawnia do objęcia rolniczym ubezpieczeniem społecznym osoby prowadzącej działalność gospodarczą, która stała się rolnikiem w trakcie prowadzenia tej działalności.

Wnioskodawca w chwili podjęcia pozarolniczej działalności gospodarczej nie podlegał z mocy ustawy ubezpieczeniu społecznemu rolników w pełnym zakresie, a zatem w myśl art.5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników nie miał prawa wyboru rodzaju ubezpieczenia.

Orzeczenie Sądu Apelacyjnego stwierdzające nie podleganie przez wnioskodawcę ubezpieczeniu społecznemu rolników stało się prawomocne.

Pomimo powyższego orzeczenia pełnomocnik wnioskodawcy nadal popierał odwołanie wnioskodawcy od decyzji ZUS stwierdzającej podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Akceptując w pełni ocenę Sądu Apelacyjnego oraz szanując prawomocny wyrok Sądu należy wskazać, że odwołanie wnioskodawcy od decyzji ZUS stwierdzającej podleganie ubezpieczeniom społecznym jest pozbawione podstawy prawnej. Jak słusznie wskazał Sąd Apelacyjny wnioskodawca jako, że rozpoczął pozarolniczą działalność gospodarczą

od dnia 19 października 1998 roku, natomiast w dniu 12 listopada 1998 roku stał się właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni powyżej 1 ha przeliczeniowego, nie mógł skorzystać z prawa wyboru ubezpieczenia społecznego rolników, albowiem w chwili podjęcia pozarolniczej działalności gospodarczej nie podlegał z mocy ustawy ubezpieczeniu społecznemu rolników w pełnym zakresie, a zatem w myśl art.5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników nie miał prawa wyboru rodzaju ubezpieczenia. Powyższe powoduje, że wnioskodawca, w spornym okresie, na podstawie przepisów art.13 pkt.4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. Nr 205 z 2009 roku, poz.1585) podlega ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Przepis ten stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą od dnia rozpoczęcia jej wykonywania do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji.